

Ο Αρχιμανδρίτης π. Αλέξιος Γιαννιός για τις αρετές του Αγίου Νεκταρίου

/ [Ενορίες](#)

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τρίτη 8 Νοεμβρίου 2022 (Ονησιφόρου μάρτυρος, Ματρώνης οσίας, Θεοκτίστης της Λεσβίας, Νεκταρίου Πενταπόλεως του εν Αιγίνη), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο [Αρχιμανδρίτης π. Αλέξιος Γιαννιός](#), κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Παπάγου και Μετοχιάρης της Ιεράς Μονής Αστερίου Υμηττού.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...**» και μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Η ομιλία του **π. Αλεξίου**, ήταν αφιερωμένη στον τιμώμενο **Άγιο Νεκτάριο**, ξεκινώντας από το γεγονός ότι η Εκκλησία έχει θεσπίσει τις μνήμες των αγίων, ώστε καθημερινά να μας παρουσιάζει παραδείγματα προς μίμηση, οδοδείκτες που μας οδηγούν στην βασιλεία του Θεού.

Άνθρωποι ομοιοπαθείς με εμάς ήταν οι άγιοι, που όμως δεν πλανήθηκαν από τον διάβολο, δεν νικήθηκαν από τις επιθυμίες του κόσμου, αλλά έψαξαν να βρουν τον Θεό και ο Θεός τους αποκαλύφθηκε. Ένας από αυτούς, είναι ο τιμώμενος **Άγιος Νεκτάριος**, ο άνθρωπος του Θεού.

Τέλειος άνθρωπος, συνέχισε ο **π. Αλέξιος**, είναι εκείνος που έφτασε στην αγιότητα, τελειοποίησε τα πνευματικά αγωνίσματα και έφτασε στο καθ' ομοίωση. Δια της καθάρσεως και του φωτισμού έφτασε στην θέωση και αξιώθηκε των μεγάλων ευεργεσιών του Θεού, να αποκαλυφθεί ο Θεός σε αυτόν, να τον κάνει κατοικητήριο Του και να τον αναδείξει άγιο της βασιλείας των ουρανών.

«Ο άγιος Νεκτάριος ήταν ο τέλειος άνθρωπος, που έφτασε στην τελειότητα δια της ασκήσεως και της τηρήσεως των εντολών του Θεού. Ήταν γεμάτος και έμπλεος από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην πνευματική του πορεία. Κατόρθωσε στην ζωή του να κερδίσει όλα τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος που περιγράφει ο Απόστολος Παύλος, αγάπη, χαρά ειρήνη, μακροθυμία, πίστη, πραότητα, εγκράτεια. Ιδιαίτερα από την πολύ αγάπη που είχε στον Δεσπότη Χριστό.»

Όταν εκάρη μοναχός και όταν χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος και Επίσκοπος της Εκκλησίας, τότε πραγματικά ήταν έμπλεος αυτών των ευεργεσιών και των θείων χαρίτων του **Αγίου Πνεύματος**.

Και μιλώντας για τα χαρίσματα του **Αγίου Πνεύματος** στην ζωή του **Αγίου Νεκταρίου**, ο **π. Αλέξιος** τόνισε πως ο **Ιησούς Χριστός** ήταν ο έρωτας της καρδιάς του, αλλά αγάπησε και την εικόνα του Θεού, τον άνθρωπο και διακόνησε τον πάσχοντα.

Ήταν γεμάτος από την χαρά που ήταν προϊόν της παρουσίας του **Αγίου Πνεύματος** στην ζωή του και παρόλες τις θλίψεις και τις συκοφαντίες, ήταν πάντοτε χαρούμενος και δεν έβλεπε τον σταυρό, αλλά έφτανε στην ανάσταση.

Ήταν πάντοτε ειρηνικός και ποτέ δεν ταραχτήκε το είναι του από όλα όσα υπέστη

από τους ανθρώπους που τον κυνηγούσαν όπου κι αν πήγαινε, γιατί ήταν γεμάτος από την ειρήνη του Θεού.

«Ως προς την μακροθυμία, πόσες φορές δεν μακροθύμησε ο άγιος όταν τον συκοφαντούσαν και δεν προσεύχονταν για τους συκοφάντες του και ποτέ δεν κράτησε κακία γι' αυτούς στην καρδιά του. Ήταν γεμάτος από αγαθοσύνη και δεν είχε δόλο κι όπου κι αν διακόνησε, φαίνονταν η αγαθότητα της καρδιάς του και με αυτήν κέρδιζε ακόμα και τους εχθρούς του».

Για να τα υποστεί έπρεπε να έχει την ακράδαντη πίστη στον **Χριστό**, να έχει χτισμένη την πνευματική οικοδομή της ψυχής του πάνω στον λίθο που ονομάζεται **Χριστός** και **Εκκλησία**. Από εκεί αντλούσε την αστείρευτη πίστη ότι ο **Χριστός** θα μιλήσει τελευταίος και σφράγισε την πίστη του από την υπομονή την οποία έκανε.

Ήταν πράος, γεμάτος από την πραότητα και από τις φωτογραφίες του που διασώζονται, βλέπει κανείς στα μάτια του την κατάνυξη και την γλυκύτητα. Ποτέ δεν οργίστηκε, αλλά σήκωνε τον σταυρό της κατηγορίας και της συκοφαντίας και με πραότητα την υπέμεινε.

Ο άνθρωπος του Θεού εγκρατεύεται από τα πάθη, αγωνίζεται να δώσει την καρδιά του στον Θεό καθαρή και να την κάνει θρόνο και καθέδρα βασιλική. Έτσι, ο **Άγιος Νεκτάριος** ήταν ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος, που αξιώθηκε να γίνει άγιος της Εκκλησίας μας.

Ο **π. Αλέξιος** ολοκληρώνοντας τον λόγο του για τον **Άγιο Νεκτάριο** σημείωσε:

«Δεν έζησε στους αποστολικούς χρόνους, ούτε την εποχή των φοβερών διωγμών και των μαρτυρίων των χριστιανών, ούτε την περίοδο των Πατέρων και των νεομαρτύρων, αλλά έζησε τον έσχατο αιώνα. Άφησε τα πάντα και πολέμησε τον διάβολο με την φυγή. Έφυγε από την αμαρτία, τα πάθη, τα κοσμικά πράγματα και γεγονότα. Αξιώθηκε να γίνει μοναχός, να σηκώσει τον βαρύ σταυρό της ιερωσύνης και της αρχιερωσύνης, και να πολεμά με την σιωπή και την φυγή τους συκοφάντες του, χωρίς ποτέ να αποδείξει ότι είχε δίκιο.»

